

Vzpomínky

Petr Šafařík

1 Vzpomínky

Vídal jsem ji – měla na ramena vlasy,
úsměv svůj rozdávala všem,
uloupit jí aspoň kousek její krásy,
na noc jí mít byl pro mnohého sen.

Věřil jsem, věřil jsem,
že se jednou pro ni vrátím,
netušil, netušil, že své šance brzy ztratím, netušil.

Jen málo dnů já mohl být vedle ní,
tiše krást a nemuset se bát,
v oblacích byl a než se rozední,
já zůstal sám na zastávce stát.

Vzpomínek pár a čtyři fotky rozmazaný,
marnosti díl a smutek ve mě zbyl,
z konopí dým mi vrátí chvíle dávný,
když jsem tehdy u jejích dveří zazvonil.

Věřil jsem, věřil jsem,
že se jednou pro ni vrátím
netušil, netušil, že své šance brzy ztratím, netušil.